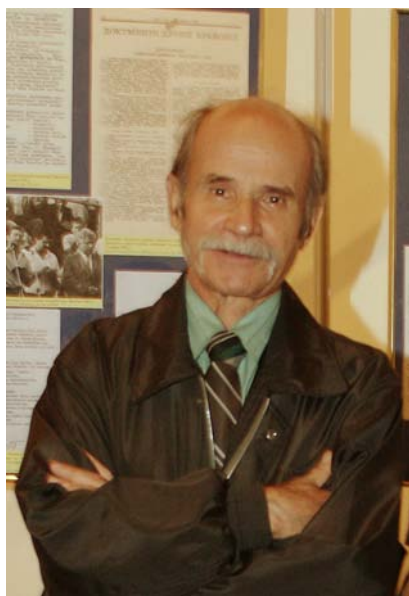

**ПАМ'ЯТІ ВИДАТНОГО
АРХІВІСТА, ІСТОРИКА
АНАТОЛІЯ ВІКТОРОВИЧА КЕНТІЯ**

23 лютого 2010 р. відійшла за горизонт земного життя чудова, чесна, талановита людина – видатний вчений-архівіст, історик, Заслужений працівник культури України, кавалер ордена “За заслуги” III ступеня, провідний науковий співробітник Центрального державного архіву громадських об’єднань України **Анатолій Вікторович Кентій**.

Народився А. В. Кентій 12 квітня 1937 р. у Києві в родині службовця. Рання втрата батька, зниклого безвісти на фронтах Великої Вітчизняної війни 1941–1945 рр., страшні роки нацистської окупації, тяжкі повоєнні будні наклали певний відбиток на

формування його характеру і світогляду. Анатолій Вікторович звик самотійно йти по життю, з відчуттям справедливості дивитися на речі і події. Після закінчення в 1955 р. середньої школи він пішов працювати учнем слюсаря Молотовського райпромкомбінату м. Києва. У 1956–1959 рр. проходив службу в Радянській Армії, згодом до 1965 р. працював слюсарем на заводі ім. Артема у м. Києві. Одночасно навчався на заочному відділенні історичного факультету Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка (1962–1968 рр.).

Все своє життя Анатолій Вікторович присвятив архівній справі. Прийшовши в архівну систему в 1966 р., він 44 роки працював на наукових і керівних посадах в державних архівах та Головному архівному управлінні при Раді Міністрів УРСР: старшим науковим співробітником у Центральному державному історичному архіві УРСР (1966–1968); старшим інспектором організаційно-методичного відділу Архівного управління при Раді Міністрів УРСР (1968–1970) та помічником начальника Архівного управління (1970–1979). З 1980 р. працював у Партійному архіві: інструктором, старшим науковим співробітником, заступником директора уже ЦДАГО України; у 1992–1997 рр. знову працював у Го-

ловному архівному управлінні при Кабінеті Міністрів України начальником відділу зберігання та обліку Архівного фонду України. Останні 12 років Анатолій Вікторович присвятив роботі у ЦДАГО України: спочатку головним охоронцем фондів, а потім – провідним науковим співробітником у відділі використання інформації документів.

Як один із провідних фахівців у архівній справі, А. В. Кентій постійно залучався до розроблення численних нормативно-методичних документів з організації забезпечення збереженості документів Національного архівного фонду України, їх обліку та використання; здійснював науково-технічне опрацювання нових надходжень до архіву. Зокрема, під його керівництвом було розроблено “Методику і критерії виявлення і включення унікальних документальних пам’яток Національного архівного фонду України до Державного реєстру національного культурного надбання” (К., 1999). Він самостійно здійснив науково-технічне упорядкування одного із найскладніших фондів ЦДАГО України – Колекцію документів “Український музей у Празі” тощо.

Анатолій Вікторович вдало поєднував архівну працю із науковими дослідженнями. Він не боявся гострих тем, адже спирався на архівні джерела, наукові праці, мемуарну літературу, епістолярну спадщину, що давало можливість всебічно і зважено оцінювати історичні факти і суспільні процеси, які відбувалися в Україні. До кола наукових інтересів А. В. Кентія входили проблеми національно-визвольних змагань 20–50-х років ХХ ст. в Україні та партизанського руху в період Другої світової війни 1939–1945 рр. Одним із перших він почав ретельно досліджувати історію ОУН та УПА, був активним членом Робочої групи істориків при Урядовій комісії з вивчення діяльності українських націоналістів. Його розробки, без перебільшення, стали найновішими і найповнішими дослідженнями з цієї проблематики. Праці А. В. Кентія є незаперечним внеском у розвиток вітчизняної історичної науки, вони відомі в науковому середовищі не лише в Україні, а й за її межами.

А. В. Кентій був автором і членом авторських колективів низки монографій, серед яких “Народная война в тылу фашистских оккупантов на Украине в 1941–1944 гг. В 2-х томах” (К., 1986), “Штаб непокоренных (Украинский штаб партизанского движения в годы Великой Отечественной войны)” (К., 1988) та ін. Особливо плідними були останні десять років, коли з’явилися його праці “Війна без пощади і милосердя: Партизанський рух в тилу вермахту в Україні. 1941–1944 рр.” (К., 2005, у співавторстві), “Збройний чин українських націоналістів. 1920–1956. Історико-архівні нариси в 2-х томах” (К., 2005, 2008), унікальне науково-довідкове видання “Україна партизанська. 1941–1945 рр. Партизанські формування та органи керівництва ними” (К., 2001, у співавторстві). А. В. Кентій є упорядником багатьох збірників документів, зокрема, “Голод 1932–1933 років на Україні: очима

істориків, мовою документів” (К., 1990), “Симон Петлюра. Невідомі листи з Парижа як політичний заповіт борцям за самостійну Україну” (К., 2001), “Від Полісся до Карпат. Карпатський рейд Сумського партизанського з’єднання під командуванням С. А. Ковпака (червень – вересень 1943 р.): очима учасників, мовою документів” (К., 2005), “Українська політична еміграція 1919–1945: Документи і матеріали” (К., 2008), багатотомної серії “Літопису УПА” тощо. Він є автором понад 80-ти наукових статей, повідомлень і публікацій на сторінках українських журналів і газет з різноманітної тематики.

На жаль, Анатолій Вікторович пішов із життя в розквіті творчих сил, сповнений низки започаткованих планів та ідей. Відтепер для всіх, хто знав цю чудову Людину, почався новий відлік часу – часу спогадів і вшанування видатного вченого, справжнього патріота своєї Батьківщини, Людини, яка любила і цінувала життя, була відданою архівній справі. Світлий образ Анатолія Вікторовича Кентія назавжди збережеться в нашій пам’яті.

*Державний комітет архівів України,
Центральний державний архів громадських об’єднань України,
Центральний державний історичний архів України, м. Київ*